

همبستگی هفتگی

۱۴

۹ شهریور ۱۳۸۰
۳۱ اوت ۲۰۰۱

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

www.hambastegi.org

مهرنوش موسوی

فرار میلیونی یک وجه مشخصه سرمایه داری دوران حاضر است!

فقط یک نام دارد، سرمایه داری و دولتهایی که برای سر پا نگه داشتن این جهنم وجود و زندگی همه مردم را گروگان گرفته اند. باید این وضعیت تغییر کند. سرپا ماندن هر دقیقه بیشتر این جهنم یعنی قربانیان بیشتری از میان ما!

وادار به گریز شده است. فرار میلیونی مردم در عصر حاضر گواه این حقیقت است که دنیای سرمایه داری عصر حاضر برپایه ویران کردن شخصیت، اراده و حرمت بشر معاصر بنا شده است. فرار میلیونی مردم گواه وجود فقر است، بیکاری است، جنگ و اختناق و استثمار همین انسان است. فرار در کنار تمام وجوهی که تاکنون و بطور کلاسیک شناسنامه و معرف سرمایه داری عصر حاضر بود به یکی دیگر از دلایل شناخت این سیستم به شدت غیر انسانی و وارونه بدل شده است. فرار و بیکاری و فقر و جنگ و استثمار

اختناق، ترس از اعدام، زن آزاری، فقر و محرومیتی بی سابقه، گرسنگی و بیکاری، زور و اجبار مذهبی، جنگ و دنیایی که در آن هیچ انسانی نمیتواند دقایقی را بدون ترس بدون نگرانی بدون دلهره و بدون رنج و اندوه سپری کند، عامل و دلیل اصلی فرار میلیونها نفر چه از ایران و یا حتی از کل کشورهایی است که وضعیتی مشابه دارند. فرار یک مصیبت است. راه حل نیست. خود جزیی از مشکل است. جزیی از محرومیت است. انسانی که مجبور به فرار است قبل از فرار ترسانده شده، مستأصل شده،

فرار از ایران بعد از دوره کوتاهی کاهش دوباره در ابعادی بیسابقه در حال گسترش است. هزاران نفر همراه با کودکانی خردسال در ترکیه باکو و شمال عراق در پاکستان حتی در اندونزی در حال فرار از جهنمی هستند که بر پا دارندگان روز به روز در حال سوزانتر کردن حرارت آن هستند. نه فقط از ایران، بلکه از همه جهنم های کمابیش مشابه کره ارض، میلیونها نفر روزمره در حال فرارند. به گزارش و آمار خود سازمان ملل جمعیت بی وطنان و فراریان این کره خاکی خود به اندازه جمعیت یک کشور بزرگ و وسیع است.

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر میشود

سردبیر: مهرنوش موسوی

دستیار سردبیر: امیر توکلی

تلفن: 00 49 1757 402 582

فکس: 00 358 631 542 53

mehrnousch@aol.com

tavakoli@hotmail.com

صدای همبستگی

شنبه ها در

رادیو اترناسیونال

۲۵ متر

۱۱۶۳۵ کیلوهرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب

به

فدراسیون سراسری

پناهندگان

کمک مالی

کنید!

همبستگی هفتگی

را تکثیر

و پخش

کنید!

اطلاعیه مطبوعاتی ۲

سومین کنفرانس مدوسا

نه روسری نه توسری

جنبش برابری طلبی زنان در ایران از ۱۳۵۷

مدوسا سومین کنفرانس خود را در لس آنجلس، آمریکا در تاریخ ۲۶ تا ۲۸ اکتبر ۲۰۰۱ برابر با ۴ تا ۶ آبان ۱۳۸۰ برگزار میکند.

جنبش برابری طلبی زنان از انقلاب ۵۷ وارد دوره نوینی شد و دچار تحولات بسیار عمیقی گردید. در کنفرانس سوم مدوسا این جنبش، تحولاتی که از سرگذرانده، و آینده آن از زوایای مختلف مورد تحلیل و بررسی قرار میگیرد. لیست سخنرانانی که تاکنون قطعی شده است:

شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فرنودی، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء

محل کنفرانس: دانشگاه یوسی ال ا

علاقتمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.

۰۰۴۴ ۷۷۶ ۵۳۳ ۵۰ ۱۷

تلفن:

۰۰۴۴ ۸ ۷۰۱ ۳۵۸ ۳۸۵

فکس:

azarmajedi@yahoo.com

وضعیت پناهندگان و جدیدترین

اطلاعات از کشور انگلیس

مصاحبه با سعید آرمان

دبیر همبستگی در انگلیس!

صفحه ۲

مقصر کیست؟

هشت انسان دیگر در سواحل

اسپانیا قربانی شدند!

صفحه ۳

تشکیل واحدهای جدید فدراسیون در قبرس و هندوستان

صفحه ۳

سرگذشت زندگی و فرار یک زن

از سلول انفرادی تا پناهندگی!

صفحه ۴

مرگ بر جمهوری اسلامی!

وضعیت پناهندگان و جدیدترین اطلاعات از کشور انگلیس

مصاحبه با سعید آرمان دبیر همبستگی در انگلیس!

همبستگی: اوضاع داخلی ایران و تشدید باز هم بیشتر قوانین ضد انسانی اسلامی، موج فرار و مهاجرت از ایران را افزایش چشمگیری داده است و انگلیس یکی از کشورهایی است که تعداد زیادی پناهنجوی ایرانی به آنجا می‌آیند. لطفاً برای آگاهی خوانندگان همبستگی اوضاع پناهندگی و قوانین انگلیس در این رابطه را توضیح دهید؟

اما در مورد دومی گاه‌ها مصاحبه‌های طولانی می‌کنند. از پناهنجویان بویژه سولاتی در رابطه با راه و چگونگی وارد شدن به خاک این کشور، بنابراین در زمینه کیس راه باید تسلط کافی داشته باشند. بخش دیگر در رابطه با چگونگی ردیف کردن کارها و امورات اسکان و کمکهای نقدی و غیر نقدی و درمانی و غیره است که از طریق وزارت کشور به نهادی معرفی میشوند به نام "NAS" سازمان ملی رسیدگی و کمک به امورات پناهنجویان انجام و در ضمن این نهاد کار تقسیم پناهنجویان به شهرستانها را نیز بعهده دارد. در رابطه با درخواست پناهندگی فرمهایی تهیه شده و در اختیار پناهنجویان قرار گرفته میشود که باید ظرف ۱۴ روز به اداره امور مهاجرت برگردانده شود، کار فرمها را فقط باید از طریق وکیل انجام داد، در مواقعی اتفاق می‌افتد که در موعد مقرر پاسخ داده نمی‌شود و یا بعضاً اتفاق افتاده که وزارت کشور از دریافت فرم اظهار بی‌اطلاعی کرده‌اند که باعث رد شدن و به این اعتبار پناهنجو یک شانس را از دست میدهد و هنگام فرجام خواهی دیگر با وی مصاحبه صورت نمی‌گیرد و مستقیماً به دادگاه ارجاع داده میشود.

همبستگی: بعد از چه مدتی پناهنجویان ایرانی جواب می‌گیرند و درصد قبولی چقدر است؟

سعید آرمان: بستگی به نوع کیس دارد، شانس قبولی کیسهای سیاسی عمدتاً بیشتر است، اما در هر حال باید ثابت شود که امنیت جانی متقاضی پناهندگی به مخاطره جدی افتاده است. درصد قبولی کلیه پناهنجویان پائین بوده و هست اما نسبت به سال قبل افزایش یافته ولی هنوز رضایتبخش نیست، درصد قبولی همیشه مابین ۹٪ تا ۱۳٪ در نوسان بوده است و ضمناً زمانبندی مشخصی ندارد کسانی هستند ۱۰ روزه جواب می‌گیرند و بعضی ۳ سال و بعضاً بیشتر هم هست که منتظر می‌باشند اما بطور متوسط از

یکسال بیشتر طول میکشد. **همبستگی:** آنطور که شنیده‌ایم در انگلیس پناهنجویان را به شهرهای دور از لندن تقسیم میکنند و به آنها بجای پول کوبین میدهند، این مساله چگونه است؟

سعید آرمان: درست است این یکی از مشکلات جدی پناهنجویان است و بخش زیادی از وقت ما و سایر مدافعان حقوق پناهندگی را به خود اختصاص داده است. سیاست کوبین به غایت تحقیر کننده و تبعیض آمیز است و پناهنجو را به زمخت‌ترین شیوه ایزوله میکند، اثرات مخرب این سیاست خیلی از آدمها را به دفاع از پناهنجویان وادار کرده است. از جمله رهبر اتحادیه کارگران حمل و عمومی خود راساً همراه با پناهنجویی که کوبین میگرفت به فروشگاه رفته، و عمق تحقیر را لمس کرد و بعد از این جریان به مدافعان کمپین علیه کوبین پیوست. ما یعنی تشکیلات فدراسیون در کشور انگلیس از اکتبر سال قبل کمپینی علیه کوبین را با یک نامه سرگشاده به وزیر کشور انگلیس آغاز کردیم. سیاست تقسیم اجباری و تعیین محل اسکان پناهنجویان یکی دیگر از مشکلات است، پناهنجویان در آن شهرها در محلهایی اسکان داده میشوند که فقر، بیکاری، اعتیاد، بی مسکنی و سایر مصائب نظام نکتیبار سرمایه داری در آن مناطق پدید می‌آید و بعضی از آنان مشکلات موجود را ناشی از حضور پناهنجویان می‌انگارند، و خشم خود را بجای اینکه متوجه دولت بعنوان نماینده سرمایه داران و بانی مشکلات موجود بکنند آنرا متوجه پناهنجویان میکنند. در اوایل ماه جاری این سیاست منجر به قتل یک پناهنجوی ۲۲ ساله کرد ترکیه و مجروح شدن پناهنجوی ایرانی شد، شایان توجه است که در محل وقوع حادثه در ظرف یکسال ۷۰ مورد برخورد راسیستی فقط نزد پلیس به ثبت رسیده، این سیاست منجر به تقسیم پناهنجویان و اسکانشان در هتل‌ها با ترکیبهای شدت

ناهمگون و فاقد امکانات تفریحی و سرگرمی مناسب می‌باشند که فضا را برای افسردگی بیش از حد مساعد کرده که مشخصاً در میان ایرانیان در ماه ژانویه امسال به مرگ یک جوان ایرانی بنام رامین خالقی انجامید. بعد از جریانات اخیر در گلاسگو و موج فزاینده اعتراضات در روز دوشنبه ۱۳ اوت همزمان با پیکت اعتراضی قدرتمندی که در مقابل وزارت کشور داشتیم و در رسانه‌های مختلف منعکس شد وزیر کشور در مصاحبه مطبوعاتی اش گفت که " قصد پازنگری در این سیاست را دارند " که الزاماً به تغییر آن منجر نمی‌شود و ما باید کماکان فشار بیاوریم، یاد آور میشوم که در گفتگوی کوتاهی که با یکی از رهبران "کنگره اتحادیه کارگران بریتانیا" در محل تظاهرات داشتیم بر دخالت فعال و دفاع از پناهنجویان بعنوان ضعیف‌ترین بخش جامعه از جانب اتحادیه‌ها تاکید کردم و خواستار همکاری و رابطه جدی فی مابین شدم که با استقبال گرم وی نیز روبرو شد.

همبستگی: آیا انگلیس سیاست دیپورت به ایران دارد، آیا تا به حال کسی دیپورت شده است؟

سعید آرمان: بله جزو سیاستشان هست و کسانی را مخفیانه دیپورت کرده‌اند، یک کیس معین را بنام "یدالله جعفری" هنگامیکه در فرودگاه "هیترو" بود به ما اطلاع دادند که قرار بود با پرواز ساعت ۸ و نیم غروب به ایران دیپورت بشود، ما توانستیم بر طبق قوانینی که همراه وکیل مانع از دیپورت حتمی وی شویم.

همبستگی: فدراسیون در انگلیس چه کمکی به پناهنجویان میکند؟

سعید آرمان: اولین اقدام ما اگر خودشان را به وزارت کشور معرفی نکرده باشند توضیحاتی پیرامون سیاستهای این کشور است و همچنین در اختیار گذاشتن فرمهای درخواست تاییدیه از فدراسیون و دادن تاییدیه به مقامات ذی ربط. مطابق ضوابط تعیین شده واحد سراسری، معرفی کردنتان به واحدهای شهری برای

کمکهای اولیه که در بدو ورودشان به کشور و شهر جدید به آن احتیاج دارند، دوست شدن با یک جمع متشکل قبل از هر چیز به آدمهای تازه وارد روحیه میدهد و از ایزوله شدن و روحیه یاس و سرخوردگی هرچه بیشتر آنان جلوگیری و در عوض فضای بشاش و مبارزه جویانه را به آنان مهیا میکنیم. مشاوره‌های متعدد در مورد مسکن، تحصیل، و سایر حقوق و مزایای اجتماعی و آشنا کردن پناهنجویان با قوانین متعدد دیگر. برگزاری شبهای همبستگی در لندن و سایر شهرهای دیگر که در آن شخصیهات رادیکال و سرشناس مدافع حقوق مدنی در پانل راجع به مسائل روز و سیاستها و قوانین پناهندگی بحث و گفتگو میکنند و شرکت کنندگان سولات مورد نظرشان را مطرح میکنند و جواب می‌گیرند. برنامه‌های هنری، جشن، سازمان دادن کلوبهای ورزشی و احتمالاً کلاسهای یادگیری زبان در صورت فائق آمدن بر یک سری مشکلات جزو برنامه‌های ایندوره ماست.

همبستگی: شما در موارد بسیار متنوعی تظاهرات و میتینگهایی سازمان داده‌اید، موضوع و هدف این تجمع‌های اعتراضی چه بوده است؟

سعید آرمان: شخصاً بر این اعتقادم این درجه از حرمت انسانی‌ای که هم اکنون موجود است ناشی از وجود اعتراضات انسانهایی است که هر از گاهی که بیعدالتی در حق انسان میشود به وضع تحمیلی موجود اعتراض میکنند، ما نیز در انگلیس چنین عمل کرده‌ایم، برای نمونه پناهنجوی ایرانی خودکشی کرده است سریعاً به محل حادثه رفته‌ایم و اعتراض و خشم پناهنجویان را متوجه ریشه‌ها و علل اصلی چنین تراژدیهایی را روشن کرده‌ایم، کما اینکه بودند کسانی که راه بهبود را در خودکشی جمع بیشتر میدیدند که تاثیرات بحثهای ما را در لحظات اول میتوان مشاهده کرد. تظاهراتهای

سعید آرمان: اتفاقات مورد نظر شما به تغییرات معینی در سیاست کلی دولت انگلیس در مورد پذیرش بیشتر پناهنجویان ایرانی منجر نشده است و همان روال عادی خود را طی میکند که عمدتاً به نفع پناهنجویان نیست، زیرا سیاست حاکم بر قانون گذاری این دولت شدت راست است و عموماً علیه پناهنجویان است بویژه در دوره‌های معینی از جمله هنگام انتخابات پارلمانی و نخست وزیری به یمن رسانه‌های دست راستی، جو سازی هیستریکی را شروع میکنند که آنقدر زمخت بوده که بعضاً با اعتراض مجامع بین الملل مانند یو ان روبرو شده است. مسائل فوق و اقدامات شدیدی در مرزها بویژه مرز فرانسه به پایین آوردن میزان مراجعین منجر شده است، اما علیرغم این کماکان پناهنجو وارد این کشور شده و درصد معینی از آنان جواب مثبت می‌گیرند. بویژه کسانی که کیسهای خوب و قابل دفاع داشته باشند. البته ما شاهد این بوده‌ایم که کیسهای قوی که احتمال قبولی اش باید صد درصد باشد رد شده و به دادگاه کشیده شده است.

همبستگی: کارهایی که یک پناهنجو در بدو ورود به انگلیس باید انجام دهد، کدامند؟

سعید آرمان: ابتدا خود را به پلیس و در بعضی موارد مستقیماً به وزارت کشور (بخش امور مهاجرت) در داخل انگلیس معرفی میکنند و یا کسانی هستند که در مرز یا ترانزیت دستگیر میشوند همانجا خود را معرفی میکنند. در مورد اولی شرایط اولیه و سولات آسانتر است و زیاد گیر نمیدهند

مقصر کیست؟

هشت انسان دیگر در سواحل اسپانیا قربانی شدند!

ناهید ریاضی

بار دیگر این تراژدی تکرار شد. جسد هشت پناهجوی آفریقایی که با امید و آرزوی دست یافتن به آینده ای روشنتر به طرف اروپا گریخته بودند، در سواحل جزایر قناری، در اسپانیا پیدا شد. نه تن دیگر توانسته بودند خود را به ساحل برسانند و از چنگال مرگ رها شوند. قاچاقچی ای که قرار بود آنها را به کشور امنی برساند، در نزدیکی سواحل قناری پناهجویان نگون بخت را مجبور به پریدن در آب می کند تا خود با شنا کردن خود را به ساحل برسانند. از بین این نه تن که جان سالم بدر بردند، تنها یک تن قادر به شنا کردن بود. اما این یک تن تمام تلاش خود را برای نجات هشت تن دیگر می کند و بدین ترتیب این تعداد به ساحل می رسند قبل از اینکه مانند دیگران غرق شوند! به امید آینده ای بهتر، به امید دست یافتن به زندگی کمی انسانیت، به امید یافتن کار و کمی رفاه و آسایش، برای فرار از آینده ای ناروشن، فرار از فقر، از بی پناهی، از سرکوب و خفقان، هر روز تعداد زیادی از ساکنین کشورهای آسیایی و آفریقایی و بخصوص نسل جوان در این کشورها راهی دیارهای دیگر می شوند. اما امید تعداد زیادی از این پناهجویان به تراژدیهای تلخ و گاهی به مرگ آنها منجر می شود. تنها در طول هشت ماه

اخیر مرزبانان اسپانیایی جسد ۱۳۰ تن را در سواحل قناری پیدا کرده اند. تعداد بیشمار از این افراد را جوانان مراکشی تشکیل می دهند. نه دولت اسپانیا، نه دولت مراکش و نه دولتهای پناهجوپذیر هیچکدام از سرنوشتی که این انسانهای جوان دچارش شده و میشوند سخن نمی گویند. هیچکدام نگران کشته شدن آنها و تباه شدن زندگی این انسانها نیستند. هیچکدام از اینکه چرا انسانها مجبورند تن به چنین سرنوشت تلخ و ناگواری دهند و خود را به آینده ای ناروشن و به دست قاچاقچیان بسپارند که تا آخرین سکه پول آنان را از آنها گرفته و بعد هم در نیمه راه آنها را به حال خود رها کرده و حتی منجر به مرگشان می شوند، به درد نمی آیند. همه دعوایشان بر سر اینست که چطور جلوی آمدن پناهجو را بگیرند. چطور قاچاقچیان را مجازات کنند تا آنها جرات بیرون آوردن پناهجویان را پیدا نکنند. دولت مراکش و اسپانیا هر کدام آن یکی را مقصر می داند که جلوی موج پناهجویان را نمی گیرند. و همه این دولتها دارند سر اینکه چقدر خرج بستن مرزها و زیاد کردن تعداد پلیس و گشت های مرزی را کنند با هم چانه می زنند. اما هیچکدام از آنها از این قربانیان بعنوان انسان یاد نمی کنند. پناهجویان در

نظر آنها دیگر معنی یک عده انسان را نمی دهند. پناهجو یعنی موجودی که باید مواظب بود تا به «مرزهای مقدس» این طرفداران حقوق بشر و به مهدهای «تمدن» و «دمکراسی» شان خود را نزدیک نکند. انسان پناهجو یعنی موجودی که قرار است بیاید تا از سیستم آنها سو استفاده کند! پناهجو یعنی قانون شکنی که باید هر چه زودتر به همانجایی که آمده پس فرستاده شود. در این راه حاضرند اینهمه پلیس و سگ و نگهبان و خطر دیپورت نبود، این انسانها هم حاضر نبودند که سرنوشتشان را بدست قاچاقچیان و سوداگران پول بدهند تا آنها بتوانند هر طور که میخواهند با آنها رفتار کنند. اگر انسانها حق انتخاب محل کار و زندگی خویش را داشتند، اگر کار و رفاه و آسایش در جامعه کالای کمیابی نبود، اگر ترس و نگرانی نبود، دیگر کمتر کسی تصمیم به ترک محل زندگی خود و فرار از این شرایط زندگی می گرفت.

مرگ این هشت پناهجو مهر جنایت دیگری بر پیشانی دولتها و حاکمینی است که زندگی را برای میلیاردها انسان در روی کره زمین به جهنمی تبدیل و حتی حق تلاش برای کمی بهتر زیستن را هم از آنها سلب می کنند.

تشکیل واحدهای جدید فدراسیون در قبرس و هندوستان

مشکلات روز افزون پناهندگی موجود در کشورهای قبرس و هند و آشنایی با اهداف، سیاستها و فعالیتهای همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی جمعی از هواداران و دوستان فدراسیون را بر آن داشت تا در این کشورها مشکلات روز افزون پناهندگی موجود در کشورهای قبرس و هند و آشنایی با اهداف، سیاستها و فعالیتهای همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی جمعی از هواداران و دوستان فدراسیون را بر آن داشت تا در این کشورها

از سایت همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان دیدن کنید
www.hambastegi.org
 جدیدترین اطلاعاتی های فدراسیون، جدیدترین شماره نشریه همبستگی، آخرین اخبار و رویدادهای پناهندگی و مقالات متنوع دیگر را میتوانید مطالعه کنید.

ادامه

وضعیت پناهندگان و جدیدترین اطلاعات از کشور انگلیس

متعددی از جمله علیه سیاست پناهنده پذیری شدت راسیستی دولت و همراهانش در احزاب اپوزیسیون و رسانه های مزدور دست راستی که شغل مهندسی افکار را بعهده دارند، بویژه به هنگام مرگ اسفناک ۵۸ زن و مرد چینی و شرکت فعال با باندل فدراسیون در سالگردشان، تظاهرات علیه کوبین، و سیاست تقسیم اجباری، علیه سیاست بازداشت متقاضیان پناهندگی و وجود بازداشتگاهها، در حمایت از «مایکل تایلر» از شخصیتهای مدافع حقوق مدنی که در هنگام دیپورت پناهجوی کرد عراقی به آلمان در فرودگاه پیکت گذاشته بودند که پلیس با طرح از پیش و هدفمند به آنان حمله کرد و بنام مخل نظم عمومی وی را به دادگاه کشاندند و هنوز هم در جریان است، علیه سیاست اعدام در ایران و بسیاری از موارد دیگر. کمتر اتفاقی افتاده است که ما در آن حضور نداشته باشیم، دو مورد اخیر در اعتراض به راسیسم دولتی و خیابانی در گلاسگو و چند روز بعد در لندن در مقابل ساختمان وزارت کشور بود که شرکت فعال داشتیم و در برنامه تلویزیونی بی بی سی کانال یک در پریننده ترین ساعتهاش نشان داده شدند و همچنین با رادیو آزادی در زمینه رویدادهای اخیر مصاحبه داشته ایم و با KYNEWS که یک شبکه بین المللی است همراه با دشتی جمال دبیر فدراسیون پناهندگان عراق مصاحبه کردیم.

همبستگی: چگونه پناهجویان میتوانند به شما دسترسی پیدا کنند در کدام شهرها و آدرس و تلفنهای تماس شما چیست؟

سعید آرمان: قبل از هر چیز اینرا بگویم که در شهرهای لندن، گلاسگو، ساندرلند، نیوکاسل، برمنگهام، ناتینگهام، کاونتری، لستر، دانکاستر، روترهام هم اکنون واحدهای فدراسیون فعالیت میکنند و دارای شماره تلفن تماس هستند و در آینده نزدیک در شهرهای منچستر، لیورپول و چندین شهر دیگر شروع به سازماندهی پناهجویان میکنیم، و هر پناهجوی تازه واردی میتواند سریعاً با اعضا و فعالین ما تماس بگیرند و کل تجربیات چندین ساله را در اختیار آنان میگذارند. فدراسیون به زودی در لندن دفتر کار خواهیم داشت و همه پناهجویان را دعوت میکنم که بمحض وارد شدن به لندن از ما دیدن کنند و آنان را مطمئن میکنم با دنیای از احساس مسئولیت و روحیه همیاری روبرو خواهند شد.

همبستگی: موفقیتهای این دوره دفتر فدراسیون در انگلیس کدامها بوده است؟

سعید آرمان: قبل از هر چیز واکنش سریع و بموقع در مقابل سیاستهای دولت انگلیس از خود نشان داده ایم و در همین رابطه به جریان شناخته شده ای تبدیل شده ایم که همکارانمان و تشکلهای رادیکال حساب جدیتری را برای ما باز میکنند، وسیعاً عضو گرفته ایم و امیدوار هستیم که بمراتب بیشتر بشویم و در بسیاری از شهرهای عمده انگلیس واحدهای فدراسیون را سازمان داده ایم و بسیاری از انسانهای جدی، صمیمی و دلسوز با فدراسیون فعالیت میکنند و همکاران جدید و با پشتکار را

از سایت همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان دیدن کنید
www.hambastegi.org
 جدیدترین اطلاعاتی های فدراسیون، جدیدترین شماره نشریه همبستگی، آخرین اخبار و رویدادهای پناهندگی و مقالات متنوع دیگر را میتوانید مطالعه کنید.

سرگذشت زندگی و فرار یک زن

از سلول انفرادی تا پناهنگی!

میسو همیلی

قسمت دوم:

چند سال بعد بدون شناخت، بدون امکان آشنایی و با توجه به زندگی که داشتم تن به ازدواج دادم و در زندان دیگری با شکنجه گری مخوف و متعصب دیگری به نام شوهر محبوس شدم. از همان ابتدا مرا کتک میزد و خود را مالکم میدانست. حق ارتباط و دیدن دوستانم را نداشتم و رابطه ام با دنیای بیرون تقریباً قطع شد. سالها بعد متوجه شدم که وی دچار بیماری پارانوئید حاد است. بچه دار شده بودم و بچه ام شش سال ناظر بدرفتاریهای پدرش بود. او زیرکانه از بیماریش سوء استفاده و رفتارهای مرد سالارانه اش را با آن توجیه میکرد. احساس ترحم نسبت به وضع او باعث میشد نتوانم تصمیم بگیرم و از طرفی نام دیگر ترس از طلاق را فداکاری گذاشته بودم و به دلیل نداشته پشتوانه مالی و فقدان قانونی که حامی ام باشد

قادر به شکستن دیوارهای آن زندان نبودم. در دادگاه خانواده با عنوان کردن سابقه زندانم، کرد بودن و کمونیست بودنم، کتک کاریهایم را را توجیه و صد البته آخوندی که به جای قاضی نشسته بود از من حمایتی نمیکرد. حتی یک بار آخوندی جلو چشم خودم به شوهرم توصیه کرد که آقا طوری بزن که آثارش نماند. کم کم متوجه شدم محیط متشنج خانه تاثیرات بسیار سوء بر روی تنها فرزندم گذاشته و من هم دیگر خودم نیستم. مرده ایی متحرک، زنی با این سابقه قهرمانی و مبارزه که امروز در قفس خانواده به بند کشیده، کتک میخوردم، تحقیر میشوید، جرأت سرود خواندنش را هم ندارد، خودم کجا بودم، کجا مدفون شده بودم، جلو چشمان فرزندم تحقیر میشدم و این دردناکتر از دردناک بود. به امید اینکه با حمایت روانپزشکان

و روانکاوانی که شوهرم را مداوا میکردند، بتوانم حکم سرپرستی بچه را بگیرم، طلاق گرفتم. پس از شش ماه مراجعه به دادگاه به من گفته شد در قانون جمهوری اسلامی بچه مال پدر است و اختلال شخصیتی و روانی مانع دادن این حق به پدر نمیشود حتی اگر پدر در تیمارستان بستری باشد و یا بمیرد، بچه به خانواده پدری سپرده میشود. حق من تنها دیدن بچه ام چند ساعت در هفته بود آن هم با دادن امضا در پاسگاه. در روزهای ملاقات بچه ناظر فحاشی و درگیری بود و به هنگام جدایی گریه میکرد. پدرش مجدداً ازدواج کرده بود اما هنوز خود را مالک من میدانست، به طرز لباس پوشیدنم و ماندنم در اصفهان اعتراض داشت. بزرگترین افتخارش این بود که زنش شش ماه در آلمان زندگی و روسری اش را حفظ کرده بود. من و بچه دچار افسردگی شده بودیم چون حتی اجازه نداشتیم یک شب کنار هم بخوابیم. بچه ام نزد پدر بیمار و زن پدر مومن دچار شب ادرازی شده بود و ناخنهایش را میجوید. اوضاع زندگیم طوری بود که باید فرار میکردم اما خارج شدن به شکل غیر قانونی جسارت خاصی میخواست. ساده نبود. سوار اتوبوسی شدم و به قصد پیدا کردن روزنه ای به طرف یکی از شهرهای مرزی رفتم. خانمی در اتوبوس متوجه گریه هایم شد. علت را پرسید، گوشه ای از مشکلاتم را گفتم او مرا روانه شهر دیگری و آدرسی که مسیر قاچاق رفتن را میدانستند نمود. به اصفهان برگشتم و در روز ملاقات بچه ام را گرفته و از اصفهان به اتفاق فرزندم فرار کردم. به هر بازرسی و پاسگاهی نزدیک میشدم ترس وجودم را میکشید. قرار این بود که خارج شهر فردی را ملاقات کنم و فرد مورد نظر ما را از بی راهه به شهر و به منزلش ببرم مردی پنجاه ساله بود صاحب شش

بچه که از این طریق اصرار معاش میکرد و وضعیت مالی خوبی نداشتند. پس از چندین روز مرد جوانی آمد و گفت بچه به خاطر اینکه در راه ساکت باشد باید جداگانه برده شود من و دخترم با ترس و دو دلی از هم جدا شدیم ساعات بسیار بدی را گذراندم زن و مرد و دخترها مرا دلداری میدادند مدام از خودم میپرسیدم چه بر سر بچه ام میاید ماموران مرزی به آنها تیراندازی نکنند قاچاقچی بلایی سرش نیارود. فرد واسط میگفت کسی که بچه مرا برده برای ساختن سر پناه برای زن و بچه اش به پول نیاز دارد او از بیکاری این کار را میکند و میگفتند در همسایگی آنها زندگی میکنند چند ساعت بعد دخترم از آن طرف مرز از روستایی به من زنگ زد ما هم شبانگاه رفتیم نیمه های شب به همان روستا رسیدیم به منزلی رفتیم دخترم با عروسکی در بغل و دختر کوچکی در خواب بودند همان شب به دوبایزید و فردایش به شهر آغری که دو ساعت با مرز فاصله داشت رفتیم در این مسیرها هم ترس از پلیس ترک رهایمان نمیکرد. در آغری خود را به یو ان و پلیس معرفی کردیم پس از دو ماه مصاحبه شدیم و خیلی سریع رد شدیم در آغری زندگی سخت بود شهر از ابتدایی ترین امکانات بهداشتی تفریحی محروم بود و پلیسی خودسر داشت که هر از گاهی با مانوری پناهندگان را تهدید به دیپورت میکرد نشریه فدراسیون به دستم رسید وبا مریم نمازی و کیوان جاوید تماس گرفتم فرمی برایم ارسال کردند پس از ارسال در جهت حمایت از ما نامه ایی به یو ان فرستادند من نماینده فدراسیون در آغری شدم. در آن زمان پلیس به بهانه ای از گرفتن امضا روزانه پناهندگان خودداری و همه را تهدید به دیپورت کرد ترس بر زندگی پناهندگان سایه شوم افکنده بود فدراسیون با ارسال

دبیر خانه مرگی

مریم نمازی دبیر فدراسیون فرهاد حسینی معاون دبیر و مشاور مسائل پناهندگی کیوان جاوید سردبیر نشریه همبستگی سیامک امجدی مسئول سایت در اینترنت رامین نیاکان مسئول فاکسهای حمایتی نسرین رمضانعلی مسئول تشکیلات لادن داور مسئول مالی حبیب نصوحی دستیار مالی مهرنوش موسوی سردبیر همبستگی هفتگی و تهیه کننده و مجری صدای همبستگی امیر توکلی مسئول روابط عمومی و دستیار همبستگی هفتگی جمال کمانگر مسئول کشورهای هم مرز جواد اصلانی دستیار سردبیر همبستگی انگلیسی و ماهنامه حقوق مدنی در ایران

تلفن: 00 447730107337

فکس: 00 448701294167

ifir@ukonline.co.uk

آدرس: P.O.Box 27236 - London - N11 2ZF - England

به فدراسیون سراسری پناهندگان بپیوندید!